

se moramo, da mu je še mogoče pri obilem drugem poslu tako vspešno delovati na znanstvenem polju.

V početku knjige nam podaje zemljepisne črtice dotične dekanije. Za kratkim odstavkom o turških vojskah v teh krajih stoji zanimiva razprava o kmetskih vstajah v jugovzhodnem delu Štirskje l. 1515., 1573., 1635. in 1790. Ta odstavek je pisan poleg znanih virov po izvornih spisih, kateri se nahajajo v štirskem deželnem arhivu. Na str. 19. do 31. vidimo, kako velikanskih žrtev sta kuga in lakota v jugovshodni Štirski zahtevali l. 1578. in 1645. do 1647. Poročila se pa opirajo večinoma na istodobna pisma, katera se nahajajo v znamenitem gorenjegradskem arhivu. Poučne so tudi cerkvene razmere za reformacije. Potem se opisuje zgodovina posameznih farâ. Pisatelj zasleduje zgodovino posameznih krajev in cerkvâ daleč doli v srednji vek. Mnogo zanimivih zemljepisnih, zgodovinskih in kulturno-zgodovinskih poročil beremo pri popisu cerkva in krajev. Jako trudapolno je bilo tudi sestavljanje imenika duhovnikov, kateri so službovali v posameznih farah. Ta imenik seza pri nekaterih farah do početka trinajstega veka. Skoraj pri vsakem duhovniku se nahaja kratek životopis. Tu beremo tudi imena, katera so v slovenskem slovstvu dobro znana. Pri popisu posameznih gradov, tudi pri tistih, katere je uničil zob časa ali pa sovražna sila, nahajamo mnogo važnih podatkov in imenik dotičnih posestnikov. Istotako nam podaje knjiga imenik imenitnejših rodbin, katere so se rodile v posameznih farah.

Tako bode tudi ta knjiga velike važnosti za zgodopisca, kateri se loti zgodovine Slovencev, kajti knjiga nam podaje mnogo neprecenljivih virov in nam je dokaz, da je čestiti gospod pisatelj proučil mnogo oprášenih aktov v različnih arhivih. Nepotrebno bi bilo tedaj še posebej poudarjati, kako važne so Orožnove kronike za zgodovino národa slovenskega. Priporočamo pa to knjigo najtopleje slovenskim razumnikom, kateri se zanimajo za našo minulost. Dosedaj je gospod pisatelj izdal kroniko nastopnih dekanij: Maribor, Marnberg, Jarenina, Št. Lenart, Hoče, Cirkovci, Gornji Grad, Braslovče, Celje, Šaleška dolina, Laško in Kozje in knjigo: »Das Benediktiner-Stift Oberburg.«

Nedavno je bil čestiti gospod pisatelj odlikovan z redom železne krone tretje vrste, na čemer mu prav iskreno čestitamo! Želeli bi le še, da bi gospod pisatelj tako izvrstno početo delo tudi vspešno nadaljeval in zvršil. —u.

»Slovenski pravnik« bode s 1. januarjem 1888. l. začel izhajati v *Ljubljani*. Ves program listu izražen je v njegovem imeni. Glavni namen mu bode pospeševati korektno slovensko uradovanje v slovenskih pokrajinah. Služiti ima torej v prvi vrsti praktičnim potrebam slovenskega juridičnega piometa. Vendar pa bode tudi odmerjen primeren prostor teoretičnim razpravam in je namenjen posebno mlajšim juristom za vadbe. Samó ob sebi je umevno, da se list ne bode pečal samó z juridičnimi, marveč tudi z upravno- in finančno-pravnimi vprašanji. Imel bode list tudi svoj feljeton ter prinašal male notice juridične vsebine, kakor tudi personalije.

In da ustrežemo večkrat izraženim željam, objavljaj bode tudi najvažnejše rokóve v konkurznih in eksekutivnih stvaréh v slovenskih pokrajinah.

Sotrudniki so naprošeni, da pošiljajo rokopise do 15. vsacega meseca podpisanemu uredništvu in za prvo številko do dné 1. decembra 1887. l. najpozneje.

List bode izhajal prvi dan vsacega meseca po dve poli ter stal 4 gld. za vse leto. — 2 gld. za polovico leta.

Naročnina naj se pošilja uredništvu in upravníštvu, ki sta v *Frančiškanskih ulicah št. 16.*

Za uredništvo:

Dr. Alfonz Moschè.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec.**
Uredništvo in upravníštvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.